



МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
УКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТУДІЙ

ISSN 2218-5348

МІЖНАРОДНИЙ НАУКОВИЙ ВІСНИК

Випуск 1 (29)

Ужгород
2025



Funded by
the European Union



MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
SU «UZHHOROD NATIONAL UNIVERSITY»
UKRAINIAN EUROPEAN STUDIES ASSOCIATION

ISSN 2218-5348

INTERNATIONAL SCIENTIFIC HERALD

Issue 1 (29)

Uzhhorod
2025

*Присвоєно ідентифікатор R30-05202 у Реєстрі суб'єктів у сфері друкованих медіа
(Рішення Нацради України з питань телебачення і радіомовлення № 2178 від 27.06.2024)*

Рекомендовано до друку Вченою радою ДВНЗ «УжНУ»
(протокол № 13 від 26.12.2024 р.)

Головний редактор:

Андрейко Віталій Іванович — кандидат історичних наук, декан факультету історії та міжнародних відносин, доцент (ДВНЗ «Ужгородський національний університет»)

Заступник головного редактора:

Токар Петро Васильович — кандидат соціологічних наук, доцент кафедри міжнародних студій та суспільних комунікацій, директор ННІ євроінтеграційних досліджень (ДВНЗ «Ужгородський національний університет»)

Відповідальний секретар:

Шелемба Михайло Михайлович — кандидат політичних наук, доцент кафедри міжнародних студій та суспільних комунікацій (ДВНЗ «Ужгородський національний університет»)

Редакційна колегія:

Артёмов Іван Володимирович — кандидат історичних наук, доцент, заступник директора ННІ Інституту євроінтеграційних досліджень (ДВНЗ «Ужгородський національний університет»); **Тодоров Ігор Ярославович** — доктор історичних наук, професор, професор кафедри міжнародних студій та суспільних комунікацій (ДВНЗ «Ужгородський національний університет»); **Вегеш Микола Миколайович** — доктор історичних наук, завідувач кафедри політології і державного управління (ДВНЗ «Ужгородський національний університет»); **Мандрик Іван Олександрович** — доктор історичних наук, професор кафедри модерної історії України та зарубіжних країн (ДВНЗ «Ужгородський національний університет»); **Паніотто Володимир Ілліч** — доктор філософських наук, генеральний директор Київського міжнародного інституту соціології, професор кафедри соціології Університету «Києво-Могилянська Академія»; **Горват Ірина-Любов** — старший науковий співробітник Повітового музею Сату-Маре (Румунія); **Кринський Анджей** — доктор філософії, ректор Полонійної академії в Ченстохові (Польща); **Оросова Ольга** — декан факультету гуманітарних наук університету ім. П.І. Шафарика у м. Кошице (Словаччина); **Медебасва Жанар Муратбеківна** — кандидат історичних наук, в.о. професора Євразійського національного університету імені Л.М. Гумільова, координатор проекту «Кафедра Жан Моне «Європейська дипломатія» (м. Астана, Республіка Казахстан); **Фодор Дюло** — проректор Закарпатського угорського інституту імені Ференца Ракоці II; **Свєженцева Оксана Іванівна** — кандидат історичних наук, доцент кафедри міжнародних студій та суспільних комунікацій, начальник відділу міжнародних зв'язків (ДВНЗ «Ужгородський національний університет»); **Гуцул Володимир Миколайович** — кандидат історичних наук, доцент кафедри археології, етнології та культурології.



Фінансовано Європейським Союзом. Погляди і позиції, однак, належать виключно авторам і не обов'язково відповідають поглядам і позиції Європейського Союзу або Європейського виконавчого агентства з питань освіти та культури (EACEA). Ані Європейський Союз, ані EACEA не несуть відповідальності за них.

За повного або часткового використання матеріалів збірника посилання на видання обов'язкове. Матеріали надруковані методом прямого відтворення тексту, наданого авторами, які несуть відповідальність за його достовірність, зміст і стилістику, за правильне цитування джерел та посилання на них.

© ДВНЗ «УжНУ», НН інститут євроінтеграційних досліджень, 2025

© Українська асоціація європейських студій, 2025

© Артёмов І., Веселовський Б., Головка-Гавришева О., Токар П. та ін., 2025

Assigned identifier R30-05202 in the Register of Print Media Entity (Decision of the National Council of Television and Radio Broadcasting of Ukraine: Decision No. 2178 as of 06/27/2024)

*Recommended for publication by the Academic Council SU «UzhNU»
(protocol № 13 of 12/26/2024)*

Chief Editor:

Vitalii Andreyko — Candidate of Sciences in History, Head of the Department Head of the Department, Associate Professor (SU «Uzhhorod National University»)

Deputy Chief Editor:

Petro Tokar — Candidate of Sciences in Sociology, Associate Professor at the Department of International Studies and Public Communications, Director of the ER Institute of European integration studies (SU «Uzhhorod National University»)

Executive Secretary:

Mykhailo Shelemba — Candidate of Sciences in Politics, Associate Professor at the Department of International Studies and Public Communications (SU «Uzhhorod National University»)

Editorial Board:

Ivan Artyomov — Candidate of Sciences in History, Associate Professor, Deputy director of the ER Institute of European integration studies (SU «Uzhhorod National University»); **Ihor Todorov** — Doctor of History, Full Professor, Professor at the Department of International Studies and Public Communications (SU «Uzhhorod National University»); **Mykola Vehesh** — Doctor of History, Head of the Department of Political Science and Public Administration (SU «Uzhhorod National University»); **Ivan Mandryk** — Doctor of History, Professor at the Department of modern history of Ukraine and foreign countries (SU «Uzhhorod National University»); **Volodymyr Paniotto** — Doctor of Philosophy, General Director of the Kyiv International Institute of Sociology, Professor at the Department of Sociology, University of Kyiv-Mohylianska Academy; **Iryna-Liubov Horvat** — Senior Research Officer of the Satu-Mare County Museum (Romania); **Andzhei Krynskyi** — Doctor of Philosophy, Rector of Polonia University in Czestochowa (Poland); **Olha Orosova** — Dean of the Faculty of Arts in Pavol Jozef Šafárik University in Košice (Slovakia); **Zhanar Medeubaeva** — Candidate of Sciences in History, Professor of the Eurasian National University named after L. Gumilev, coordinator of the Jean Monnet Chair project «European Diplomacy» (Astana, Republic of Kazakhstan); **Dyulo Fodor** — Vice-Rector in Ferenc Rákóczi II Transcarpathian Hungarian Institute; **Oksana Svyezhentseva** — Ph.D. (History), Associate Professor of the Department of International Studies and Public Communications, Head of the International Relations Department (SU «Uzhhorod National University»); **Volodymyr Hutsul** — Candidate of Sciences in History, Associate Professor at the Department of archeology, ethnology and culturology.



«Founded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or EACEA. Neither the European Union nor the granting authority can be held responsible for them.»

Full or partial use of materials in the collection requires a link to the publication. The materials are printed by direct reproduction of the text provided by the authors, who are responsible for its accuracy, content and style, and for the correct citation of sources and references.

© SU «UzhNU», ER Institute of European Integration Studies, 2025

© Ukrainian European Studies Association, 2025

© Artyomov I., Veselovskyy B., Holovko-Havrysheva O., Tokar P. and other, 2025

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА. Оксана Головко-Гавришева – президентка Української Асоціації Європейських Студій (УАЄС)	10
PREFACE (англійською мовою)	13

ВІТАЛЬНІ ПРОМОВИ

Мирослава Лендьел – доктор політичних наук, проректорка Ужгородського національного університету	16
Оксана Головко-Гавришева – президентка Української Асоціації Європейських Студій (УАЄС)	18
Тарас Триндяк – директор департаменту економічного та регіонального розвитку Закарпатської ОВА	21
Жужанна Барачі – консул Генерального консульства Угорщини в Ужгороді	23
Віталій Андрейко – декан факультету історії та міжнародних відносин УжНУ	26



ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

«ВСТУП УКРАЇНИ ДО ЄС: МОЖЛИВІ СЦЕНАРІЇ ТА ВИКЛИКИ»

Михайло Савчин. Конституційні рамки європейської інтеграції в умовах війни ...	30
Богдан Веселовський. Набуття членства в ЄС: конституційні виклики та досвід держав-членів ЄС	33
Ігор Тодоров. Взаємодія ЄС і НАТО у протидії російській агресії	38
Олена Лазоренко. Геополітичні виклики та демократія: український досвід для ЄС	44
Тетяна Карабін. Упровадження стандартів доброго адміністрування у контексті європеїзації публічного права України	48



СЕКЦІЯ

«РОЛЬ УНІВЕРСИТЕТІВ У ВІДБУДОВІ УКРАЇНИ»

Сергій Касян, Радослав Дзюба. Нетворкінг та міжнародні асоціації в позиціонуванні університетів України та ЄС у глобальному просторі (публікується англійською мовою)	54
Сергій Махновський, Вікторія Крижанівська. Роль університетів у відбудові України: досвід Каразінського університету	57

Ольга Ємець, Володимир Стефінін. Роль університетів у відбудові України.....	59
Наталя Дуброва. Третя місія університетів: виклики під час війни	64
Ірина Сновидович. Інтеграція освіти і бізнесу та нові можливості співпраці в контексті післявоєнної відбудови України	67
Марина Литвин. 10-річчя проєкту «Інноваційний університет і лідерство» та 5-річчя ВГО «Інноваційний університет»	71

СЕКЦІЯ

«МІГРАЦІЙНІ ВИКЛИКИ В ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ: СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ»

Тарас Триндяк. Європейські стандарти діяльності у забезпеченні регіонального розвитку у воєнний час: досвід Закарпатської області.....	74
Вікторія Смесова. Сучасні тенденції міграції та міграційна політика Європейського Союзу	82
Наталія Гапак, Ярослав Бойко. Міграційні процеси як фактор розвитку територіальних громад Закарпаття.....	85
Іван Артьомов. Повернення мігрантів як важливий ресурс відновлення України..	89
Петро Токар. Дослідження інклюзії українських біженців та переселенців до територіальних громад: досвід ЄС та України	94
XVI КОНГРЕС УАЄС У СВІТЛИНАХ	101

- ~~un.org/sites/default/files/2024-06/Ukraine%20-%20protection%20of%20civilians%20in%20armed%20conflict%20%28May%202024%29_UKR.pdf~~
- ~~8. УВКПЛ. Україна. Захист цивільних осіб під час збройного конфлікту травень 2024 року. С. 4. https://ukraine.un.org/sites/default/files/2024-06/Ukraine%20-%20protection%20of%20civilians%20in%20armed%20conflict%20%28May%202024%29_UKR.pdf~~
 - ~~9. МОМ. ЗВІТ ПРО ВНУТРІШНЄ ПЕРЕМІЩЕННЯ НАСЕЛЕННЯ В УКРАЇНІ Р16 | КВІТЕНЬ 2024 РОКУ. https://dtm.iom.int/sites/g/files/tmzbd11461/files/reports/GPS_IDP_R16_2024_UKR.pdf~~
 - ~~10. Council Implementing Decision (EU) 2022/382 of 4 March 2022 establishing the existence of a mass influx of displaced persons from Ukraine within the meaning of Article 5 of Directive 2001/55/EC, and having the effect of introducing temporary protection. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.L_.2022.071.01.0001.01.ENG&toc=OJ%3AI%3A2022%3A071%3ATOC~~
 - ~~11. Див.:Eurostat. 4.3 million people under temporary protection in June. [https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/w/ddn-20240809-1-\(9/08/2024\)](https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/w/ddn-20240809-1-(9/08/2024))~~
 - ~~12. Див.: Salzburg Statement for Civic and Civil Education. Презентація 17.09.2024. <https://www.salzburgglobal.org/multi-year-series/education/pageId/11319>~~
 - ~~13. Див.: Лазоренко Олена, Чала Ніна (2024). Аналітичний огляд стану жінок у сферах освіти, навчання та економіки в Україні у перспективі членства в ЄС. ГО «Жіноча Професійна Ліга», Київ. 60 с. [Електронне видання]. Режим доступу: <https://communitylpw.wixsite.com/publish/policy-paper-2024>~~
 - ~~14. Див.:Ukraine Facility. Програма фінансової підтримки України від Європейського Союзу. <https://www.ukrainefacility.me.gov.ua/> 2024-2027~~

Тетяна Карабін,

*доктор юридичних наук, професор,
завідувачка кафедри адміністративного,
фінансового та інформаційного права*

Ужгородського національного університету

УПРОВАДЖЕННЯ СТАНДАРТІВ ДОБРОГО АДМІНІСТРУВАННЯ У КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЇЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА УКРАЇНИ*

Процеси реформування нашого вітчизняного законодавства пов'язані переважно з необхідністю його адаптації, а в деяких випадках і уніфікації із положеннями асquis ЄС. Нині працюють комісії фахівців у різних сферах, аналізуючи на відповідність положення галузевого законодавства із положеннями асquis. Ця діяльність однозначно спрямована на взятий курс європеїзації, який позначає різні зміни, що відбуваються

* Підготовлено в рамках виконання проєкту Жан Моне (модуль) «Європеїзація публічного права України: методи, рушії та впливи» (101127562), що фінансується ЄС.

як у країнах-членах ЄС, так і тих, що тільки намагаються долучитися до співдружності, у зв'язку із розширенням інтеграційних процесів [1].

Європеїзація саме публічного права яскраво виражається через реформування *засад* організації і діяльності адміністративних органів. Фактично успіх усіх інших реформ в нашій державі залежить від успішності саме цієї реформи — реформи публічної адміністрації.

Одним із ключових понять, що відображає євроінтеграційні вимоги і стандарти, є концепція «доброго адміністрування». Ця концепція виникла та розвинулася в рамках Ради Європи, а потім і ЄС. Регламентація принципів доброго адміністрування здійснена у Рекомендації CM/Rec(2007)7 [2] та додатку до неї у формі Кодексу належного адміністрування. Текст рекомендації включив до свого змісту найбільш важливі принципи належного адміністрування, а у преамбулі окреслено рамки самого поняття. Зокрема, визначено, що належне адміністрування передбачає, що послуги повинні задовольняти основні потреби суспільства, і тому воно стосується не тільки правових механізмів, але і залежить від якості та організації управління в цілому. Крім того, належне адміністрування передбачає баланс між правами й інтересами тих, на кого прямо впливають дії адміністративних органів, та інтересами суспільства в цілому, а процедури, призначені для захисту приватних осіб у відносинах із державою, повинні в деяких випадках захищати інтереси інших осіб та суспільства в цілому.

Незважаючи на те, що положення рекомендації не містять імперативних норм та не передбачають інструменти контролю та моніторингу, вони встановлюють необхідність впроваджувати належне адміністрування у практику діяльності публічної адміністрації, забезпечувати їх ефективне здійснення посадовими особами держав-членів та місцевих органів влади.

До систематизованих нормативних документів Європейського Союзу, що визначають складники належного адміністрування, належить Хартія основоположних прав Європейського Союзу [3] (ст. 41, 42) та Кодекс Європейського омбудсмена належної адміністративної поведінки [4]. Так, Хартія визначає, що кожна людина має право на неупереджений, справедливий розгляд її справи упродовж розумного строку інститутами і органами ЄС.

Це право передбачає, зокрема:

а) право кожної людини висловити свою думку, до того як до нього персонально будуть застосовані заходи, які можуть спричинити за собою несприятливі для нього наслідки;

б) право кожної людини на доступ до матеріалів, що стосуються особи, із дотриманням законних інтересів конфіденційності та професійної і ділової таємниці;

в) обов'язок адміністративних органів мотивувати прийняті рішення.

Положення Хартії є обов'язковими для членів ЄС та мають таку саму юридичну силу, як і положення договорів ЄС, оскільки це прямо передбачено у п. 1 ст. 6 Лісабонського договору про внесення змін в Угоду про Європейський Союз.

Європейський Союз не має адміністрації на рівні окремої країни, він покладається на виконання своїх рішень кожною державою-членом. Тому для ЄС є важливим, щоб держави-кандидати відповідали вимогам та стандартам доброго адміністрування. Саме тому при вступі до ЄС перед країнами ставиться ряд вимог, які визначають не

тільки вимогу імплементувати законодавство до вимог європейського законодавства, але і привести публічну адміністрацію, органи, порядок та процедури їх діяльності до такого стану, щоб вони змогли імплементувати законодавство ЄС.

У опитувальнику, який наша держава отримала у квітні 2022 року перед отриманням статусу кандидата, також були питання доброго адміністрування: питання прозорості у стосунках адміністрація-приватна особа і питання правового регулювання адміністративної процедури [5].

Таким чином, суть вимог «доброго адміністрування» полягає не в уніфікації з точки зору ідентичних національних стандартів адміністративних організацій, а в гармонізації адміністративних органів щодо користувачів (отримувачів) публічних послуг. Адміністративні органи, відповідно до стандартів «доброго адміністрування», повинні забезпечувати легітимне та передбачуване законодавство, законні дії, відкрите та прозоре виконання повноважень, підзвітність, водночас ефективну діяльність, яка веде до реалізації поставлених цілей.

Загалом концепція доброго адміністрування є парасольковою. Її зміст поширюється на багато належних складових. Переважно це процедурні складові, тобто стандарти, пов'язані з ініціюванням прийняття адміністративних актів, запитами від приватних осіб, залученням приватних осіб до прийняття окремих рішень, формами адміністративних актів, порядком набрання їх чинності та виконання, оскарження адміністративних актів і компенсації за незаконні рішення адміністративних органів.

До основних процедурних принципів належать:

- принцип участі, який означає, що суб'єкти адміністрування повинні надавати приватним особам можливість брати участь у підготовці та реалізації адміністративних рішень, які зачіпають їхні права чи інтереси. Участь приватних осіб може здійснюватися шляхом залучення представників громадськості до діяльності спеціальних органів, організації зустрічей тощо. Реалізація цього принципу є засобом зближення громадськості з адміністративними органами;

- принцип вжиття заходів протягом розумного строку полягає в тому, що адміністративні органи повинні ухвалювати рішення у строки, установлені національним законодавством, або в розумні строки, забезпечуючи правову визначеність. Розумний строк залежить від характеру ухваленого рішення та адміністративної процедури, що застосовується. Цей принцип застосовується незалежно від того, із чиєї ініціативи вчиняється дія чи приймається рішення: самого органу чи приватної особи;

- принцип доступності означає, що суб'єкти адміністрування повинні розглядати й реагувати на звернення осіб щодо ухвалення адміністративних рішень з питань, які стосуються їхньої компетенції та стосовно яких особи мають легітимний інтерес. Цей принцип передбачає, з одного боку, право кожного звертатися до адміністративного органу, мати вільний доступ до інформації щодо повноважень та діяльності адміністративних органів, а з іншого — обов'язок владних суб'єктів надавати інформацію про спосіб подачі окремих заяв, доброзичливо та прихильно ставитися до осіб, які звертаються із запитом про надання інформації. До того ж адміністративні процедури повинні бути організовані з урахуванням саме потреб громадськості, щоб органи публічної влади були доступними для людей;

- право бути почутим, як процедурний принцип передбачає можливість висловити свою точку зору особою щодо майбутнього адміністративного акта, який може

негативно вплинути на її права. У зв'язку з цим має важливе значення належне інформування осіб про прийняття акта та доступ до офіційної інформації для надання особам можливості робити заяви.

До 2022 року правове регулювання адміністративної процедури було «слабким місцем» українського адміністративного права. Україна залишалася однією з двох країн, яка не мала закону про загальну адміністративну процедуру на усьому пострадянському просторі. Однак питання належного регулювання процедурної діяльності адміністративних органів, яке на перший погляд може здаватися внутрішньодержавною справою, є вирішальним для приведення українського законодавства у відповідність до європейських стандартів доброго адміністрування. Закон України «Про адміністративну процедуру» [6] був прийнятий у 2022 році та набув чинності в грудні 2023 року. Це означає, що він діє менше, ніж рік. Більше того, зовсім недавно (13 листопада цього року) Президент України підписав закон [7], який вносить зміни до дев'яти кодексів та близько 200 законів з метою приведення спеціального законодавства до вимог загальної адміністративної процедури. Це відповідно створює необхідні умови для втілення та реалізації європейських стандартів прозорості та участі громадян в управлінні у більшості сфер публічного життя, а загалом стандартів «доброго адміністрування».

На жаль, ситуація наразі така, що деякі адміністративні органи вважають за зручніше діяти за правовими вимогами, які регулювали їх діяльність до змін адміністративно-процедурного законодавства, і відповідно намагаються звільнити себе від положень цього закону. Першою була спроба виключити земельні відносини з регуляторного впливу норм цього закону та стандартів доброго адміністрування. Так, було прийнято Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту інтересів власників земельних часток (паїв), а також застосування адміністративної процедури у сфері земельних відносин» [8]. Хоча у назві закону і присутнє слово «захист», проте для добросовісних учасників відносин, власників і землекористувачів він не був спрямований на створення саме механізмів захисту. На щастя, президент наклав вето. Наразі закон прийнято вже із пропозиціями президента.

Тепер Національна поліція «активно працює» над тим, щоб довести, що Закон «Про адміністративну процедуру» на них не поширюється. Така ж ситуація виникає і з Податковим кодексом, який є спеціальним законом, що врегульовує адміністративні процедури у податковій сфері. Проводяться конференції, круглі столи, на яких дискутується питання наявності чи відсутності потреби в додатковому регулюванні відповідних відносин адміністративно-процедурним законодавством.

Однак, вважаю, йдеться не про питання додаткового акта чи окремого регулювання, а питання принципів «доброго адміністрування», які відображають європейські цінності і повинні бути вбудовані в українське законодавство. Процес впровадження цих цінностей і принципів є довгим і, безумовно, значно складнішим, ніж просто імплементація положень європейських директив у законодавство України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Карабін Т.О. Особливості європеїзації публічного права України. Закарпатські правові читання. Сталий розвиток та інституційна спроможність в умовах війни: національний та міжнародно-правовий аспекти: Матеріали XVI міжнародної науково-

- практичної конференції, м. Ужгород, 26–27 квітня 2024 р. Львів — Торунь: Liha-Pres, 2024. С. 311-313.
2. Recommendation CM/Rec(2007)7 of the Committee of Ministers to member states on good administration. URL: <https://rm.coe.int/cmrec-2007-7-of-the-cm-to-ms-on-good-administration/16809f007c>
 3. Charter of fundamental rights of the European Union. 2012/C 326/02. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:12012P/TXT>
 4. The European Code of Good Administrative Behaviour. URL: <https://www.ombudsman.europa.eu/en/publication/en/3510>
 5. Опитувальник ЄС та відповіді на нього для набуття Україною статусу кандидата в ЄС. Євроінтеграційний портал Кабінету Міністрів України. URL: <https://eu-ua.kmu.gov.ua/news/opytuvalnyk-yes-ta-vidpovidi-na-nogo-dlya-nabuttya-ukrayinoyu-statusu-kandydata-v-yes/>
 6. Про адміністративну процедуру. Закон України від 17.02.2022 № 2073-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2073-20#Text>
 7. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про адміністративну процедуру»: Закон України від 10.10.2024 № 4017-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4017-20#Text>
 8. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту інтересів власників земельних часток (паїв), а також застосування адміністративної процедури у сфері земельних відносин: Закон України 3993-IX від 08.10.2024. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/43931>